

REALI POISS

Number 1 (96) september 2011

Tallinna Reaalkooli ajaleht

VABADUSSOJA
LANGENUD TALLINNA
OPETAJASEL 1918
ORILASTELE 1920

130 x Palju õnne! kallis Tallinna Reaalkool

131. aasta toob palju muutusi. Reaali Poisi jaoks on need muutused eriti suure kaaluga, sest välja vahetub peaaegu terve peatoimetus. Küljendama asub Merit Kraav ja toimetamise au võtab üle Ode Liis Pino (mõlemad 11.b klassist).

Häid ja magusaid palu jagub sellesse lehte külalaga. Saame teada uue kodukorrapunkti vigadest, tutvume lähemalt sel aastal Reaalis õppiva Taiwani neiuga ning loeme, millist elu elatakse olümpiaadidel tegelikult. Loomulikult ei jää mainimata esimene september ja spordipäev. Eriti uhked oleme aga omaloomi-gunurga üle, mida selles lehes (ja loodetavasti edaspidigi) täidavad Sander Alvin Kelderi (12.c) salmid. Kooli sünnipäeva põhjalikuma kajastamise ja rebased jätame aga järgmisesse numbrisse.

Seniks aga nautigem veel viimaseid päikese-kiiri, mis hetkeks paksu vihmapiilve tagant piiluvad, ja tundkem uhkust oma vana ja väarika kooli üle.

Mari

Mari Kraav
12.c

Muutuste eel

13 aastakümnet on Tallinna Reaalkoolil (või Tallinna Peetri Reaalkoolil) täis tiksunud ning selle aja jooksul on muutunud palju. Realistid on osalenud Eesti Vabariigi ülesehitamises ja kaitsmises. Realistid on vaadanud kurbusena pealt iseseisvuse kaotamist ning trotsinud pika Nõukogude aja ja mitmete Saksa ja Vene okupatsioonide võimu. Kõige selle kiuste on säilinud ja kasvanud Reaali vaim ning iga uus põlvkond, kes siis koolist ellu saadetakse, austab eelnevaid enam ja enam.

Eelmisel aastal valjuhäälselt diskussiooni tekitanud ning ka Reaali Poisis lehepinda leidnud tsükliõppele üleminekut selle aasta septembris siiski ei toimunud. Teha ja läbi mõelda oli palju ning kõige klapitamiseks jäi aega lihtsalt väheseks. Küll võib aga peaaegu kindel olla, et järgmisel õppeaastal see drastiline muutus sisse

viiakse. Sama kindlalt võib väita, et kuuleme sellel teemal veel palju arutelu, sest nii õpilaste kui ka õpetajate seas on tsükliõppe pooldajaid ja vastaseid peaaegu võrdselt.

Muutused on elu loomulik osa ja esmapilgul halvad otsused peidavad endas vähemalt pikas perspektiivis kasulikke tulemeid (kui mitte otseselt siis kogemuste näol ikka). REKis puhuvad sel aastal uued tuuled. Üks generatsioon on lahkunud ning uus ootab oma järke. Saame näha enamjaolt uut koosseisu, uusi töögrupe ja uut ning värskete ideedega presidenti. Loodetavasti astub REKi juhi kohale keegi aktiivsetest kümendikest, sest tõsiste edasiviivate muutuste jõustumiseks on vaja pikemaajalist ühtlast poliitikat, mida igal aastal vahetuva presidendiga saavutada ei õnnestu.

Viimastel aastatel on õpilaste arvamust ja nõu kooli arengu kohta

aina rohkem kuulda võetud ning siinkohal on mehe eest väljas olnud meie õpilasesindus REK. REK on olnud niivõrd organiseeritud ja teovõimeline suu- resti tänu Piret Otsale, kes meid enesekindlalt juhendanud on, ja loomulikult liikmetele, kellest viimastel aastatel kõige tegevamad olnud isikud on nüüdseks juba lõpetanud 126. lennu õpilased. Suur tänu.

Ma loodan siiralt, et juba kõrgele tõstetud latti maha ei aeta ning madalamale astmele tagasi ei paigutata, sest progressi pidurdumine õpilasmavalitsuse poole pealt ei too kooliüldsusele küll mitte mingiugust kasu. Mida kõrgemad on eesmärgid, seda rohkem nende nimel pingutatakse ja seda paremad on tulemused. Selle mõttega alustab ja jätkab REK kättejõudnud kooliaastat!

Andres Erbsen

11.c

Ise tehtud, kuid mitte oma?

“Õpetaja poolt koostatud õppematerjalid (tööjuhendid, konspektid, ettekanded, kontrolltööd jne) ning õpetaja juhendamisel tehtud tööd on õpetaja omand ning nende levitamine ilma õpetajapoolse nõusolekuta on keelatud” ~TRK kodukord, punkt 15, 2011-09-01.

Väidan, et see reegel ei too kunagi õpetajatele ega õpilastele kasu ja vähemalt elluviimisel tooks viimastele kahju.

Esiteks, õpetaja poolt valmistatud materjalid on juba niigi õpetaja omand ja nende loata levitamise keelab ära autoriõiguse seadus. Õpilase loodud materjalid aga peaksid kuuluma õpilasele, olenevata sellest, kas õpetaja juhendas teda või mitte. Kool peaks andma õpilastele üldteadmised ja need ei kuulu kindlasti autoriõiguse alla. Samuti ei ole õpetaja loodetavasti ka nende algne autor.

Toon paar näidet praegu kirjas oleva punkti järgimisel tekkinud olukorra absurdusest, tõstan esile mõned

tekkivad küsimused.

Kui koolis käies on “õpetaja loa” saamine eelduste kohaselt lihtne, siis mis saab hiljem? Usun, et paljud õpilased sooviksid oma kõige hingelähedasemate töödega ka pärast lõpetamist midagi ette võtta, näiteks neid avaldada.

Uurimistööd, eriti just parimad, mis ka mujal ilma võiksid teha; keskkonnaalaste uurimistööde konkurssil peab õpilane esitama oma töö; esseed, artiklid, jutud - ka nende avaldamine peaks olema nende autori pärusmaa, mitte vajamabürookraatlike kokkuleppeid õpetajaga.

Tööõpetuse tunni töödega on juba vastuolulisi arvamuskuulda olnud, aga edasise õppeotstarbelise potentsiaali puudumisel oleks meeldiv jätta need õpilasele, meenutuseks koolist ja kiituseks töö eest. Vastupidine peaks olema pigem erand, kui reegel.

Eriti tähti närides

keelab see vaikimisi ka tunnist puudunud õpilastele konspektide jagamist, mida enamik õpetajaid innustavad ja heaks kiidavad.

Ka õpetajale paneb see reegel veel ühe bürokraatliku koorma: omanik vastutab oma vara eest.

Eelkõige mõjub selline olukord aga lihtsalt demotiveerivalt, eriti põhikooliõpilastele. Soov midagi tõeliselt head ja väärtuslikku ära teha, millel oleks ka muud väärtust peale saadava hinde, ei ole enam praktiline, kuna tulemuse saatus pole sinu otsustada.

Aga miks mitte seda reeglit lihtsalt ignoreerida? Me oleme kõik inimesed, me saame ju aru, mis on kelle oma? Kahjuks pole seegi lahendus, kuna meie arusaamine ei ole piisav. Juriidiliselt oleks tegu vargusega ja seda on võimalik millal iganes õpilase vastu kasutada, ükskõik kelle poolt. Keegi meist ei suuda arvata vasti ausalt öelda,

et ta oma tulevases elus kellegi vimma alla ei satu.

Kogu õigustrollimise vastu pakun välja järgmise tuntud abinõu, üleskutse õpetajatele: avaldage kõik oma materjalid mõne avatud litsentsi all, mis lubab neid tarvitada ja levitada ja muuta igaühel. Teie valikul näiteks ainult mittekommertslikel eesmärkidel ja autorile viitamise korral, kui kasutatakse sarnast litsentsi. See säästab teie õpilased kuklasse hingavast süüdistusest ja edendab teadmiste vaba leviku kaudu ka haridust. Ülikoolide või õppejõudude seas on selline lahendus vägagi levinud (MIT OCW, Kaido Kikkase loengud internetis). <http://creativecommons.org/choose/>). Olgu üks kõikide ja kõik ühe eest, nagu öeldakse! Õpilase tehtut õpetaja omandiks kuulutatav kodukorra punkt vajab minu hinnagul aga muudatusi.

Taiwani

Elina Osi 11.c

Regina Metsallik 12.c

Sel aastal võib Reaali koridorides kohata kaht vahetusõpilast – neist ühega, Yi-Chu Lin'iga, keda kutsutakse Lilian-iks, tegi Reaali Poiss seekord juttu.

Kuidas sulle su *host-family* meeldib?

Nad on väga toredad ja sõbralikud, me saame väga hästi läbi. Mul on kaks hostvenda, kes on mõlemad minust vanemad.

Kas sul pole veider käia ühes klassis endast nooremate õpilastega (Lilian käib 10.klassis –toim.)?

Ei, see on minu jaoks normaalne. Aga kool on hoopis erinev, minu jaoks on teie koolipäevad lühikesed! Me Taiwanis oleme pikemalt koolis, iga päev peame kooli mine-ma 7:20ks ja kui hilined, saad karistuse. Koolipäev lõppeb kell 17, iga päev. Õnneks on vahepeal 10-minutilised vahetunnid ja pärastlõunal on tunni-ajane paus.

Lilian (paremalt teine) sõbrannadega. ERAKOGU

Millised on kõige suuremad erinevused õppekavaliselt?

Oh, kõige erilisem ongi eesti keel. Meil on selle asemel hiina keel. Teised ained on enam-vähem samad.

Meie kool on väga reaalineteakeskne – õpime palju matemaatikat, keemiat ja füüsikat. Kuidas see sulle sobib?

Me õpime kõiki samu asju, mida teiegi. Kuid meil pole selliseid koole, mis keskenduvad vaid ühele suunale. Taiwanis on üks kool, kus saab valida mitme suuna vahel. Õnneks meeldib mulle

„science“, seega olen ma palju matemaatikat ja keemiat õppinud.

Kõige suurem küsimus - miks sa valisid Eesti?

Me pidime valima oma top 10 maad ning nende seast ära märkima 5 riiki, kuhu tahaksime minna. Ma tahtsin kindlasti minna Euroopasse, seega olid kõik mu top 10 riigid Euroopas. Lõpuks jäi sõelale Eesti.

Kas sa õpid eesti keelt või eelistad inglise keeles rääkimist?

Ma tahan õppida eesti keelt ja õpin seda praegu-

gi, kuid hetkel eelistan ma rääkida inglise keeles.

Kas sa kardad, et eesti keele õppimine on sinu jaoks raske?

Jah, see on väga erinev hiina keelest. Ma arvan, et hiina keel on palju lihtsam (E&R: „Kui eestlased midagi aru ei saa, kasutame me väljendit: „See on hiina keel!““).

Mis on sinu eesmärgid selleks aastaks?

Ma arvan, et ma pean vahetusaastalt midagi õppima. Ma olen loomu poolest tagasihoidlik ning vaikne inimene, ma usun, et ma peaksin seda muutma.

VÕP Lilian

Mida su pere ja sõbrad arvasid, kui sa ütlesid, et sa veedad aasta Eestis?

Esimene asi, mida nad küsisid, kui ma ütlesin, et ma lähen Eestisse, oli: „Kus see on?“ Aga paljud arvavad, et see oli päris lahe, et ma siia tulin, kuna Eesti on päris kaugel ning hoopis teistsugune.

Kas sa oled juba näinud mõnda eriti teistsugust asja?

Mis on kõige rohkem erinev, on öhtusöögiaeg! Mu hostperes on öhtusöök umbes 9 paiku, Taiwanis aga oli umbes 6 ajal. See on päris erinev.

Mis on eestlaste ja taiwanlaste kõige suuremad erinevused?

Kõik on erinev! Näiteks koolivaheajad – teil on suvel kolm kuud vaheajaga, meil on ainult kaks. Ja sellest kahest kuust pead sa ikkagi ühe kuu koolis eritundides käima. Nii et tegelikult on meil ainult üks kuu suvevaheajaga. Veel ei tähista me jõule ning uut aastat, sest meil on Hiina uusaasta. Selle tõttu on meie talvevaheajaga jaanuari lõpus või veebruari alguses.

Millise organisatsiooniga sa Eestisse tulid?

Rotary Clubiga.

Mida kõige rohkem igatsed?

Ma arvan, et toitu. Toit on ikka päris erinev. Mulle tundub, et Euroopas süüakse väga palju pastat või... (E&R: „Kartuleid!“) aga meie sööme iga päev riisi.

Taiwanis on päris soe – kas sa oled varem kogenud paksu lund ja -20 kraadist külma?

Võib-olla talvel, aga sedagi vaid kõrgmäestikus. Ja sealne lumi on ka paarisenteetrit! Ma täitsa ootan lund – kõige rohkem tahangi ma proovida suusatamist!

Kuidas sa eesti keelest aru saad?

Mõistan hetkel mõnda fraasi, sest mul on EBSis eesti keele tunnid. (Meie palvel demonstreerib Lilian perfektse hääldusega „Tere, minu nimi on Lilian.“)

Kuidas sa tutvustaksid Taiwan eestlastele?

Taiwan asub Hiina lähedal, kuid nende suhted on keerulised. Taiwan on väiksem saar, kui Eesti on. Pealinn on Taipei, kus asub kuulus torn Taipei 101. Veel on seal palju kõrgeid mägesid, loodus erineb Eestist väga palju. Suvel on keskmiselt 30-35 kraadi, talvel 10-16. Meil on palju maavärinaid, kuid need on nõrgad. Ka on meil taifuunid, eriti palju on neid suvel.

Mis su lemmiktund on?

Inglise keel, sest seal ma saan kõigest aru. Ka meeldib mulle keemia, kui õpetaja tahvlile teeb, sest siis saan ma aru.

Kus sa juba Eestis käinud oled?

Käisin hostperega Saaremaal ja hostvennaga Tartus, sest ta õpib seal.

Taiwanis kannavad kõik koolivormi. Pildil Liliani klass. ERAKOGU

Spordipäe

(rohkem infot)

60 m (5.-6. klassid)			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Cristina Land	9,3	6a
2	Annabel Saluri	9,43	5a
3	Linda Liis Arpo	9,5	6a
Poisid			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1.	Karl Aleksander Kivimägi	8,49	6a
2.	Siim-Morten Ojasalu	8,89	6a
3.	Jaagup Kukkk	8,96	6b

60m (7.-9. klassid)			
Poisid			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Renet Joosep Järv	7,40	8a
2	Silver Soolep	7,69	8b
3	Madis Abel	7,76	9a

60m (7.-9. klassid)			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1.	Lisanna Pihlak	8,22	9a
2.	Eeva-Laura Lõoke	6,69	7b
3.	Katarina Kala	8,70	7b

Teatejooks (7.-9. klassid)		
Koht	Klass	Aeg
1.	9a	1.32,45
2.	8c	1.32,65
3.	9b	1.33,09

500m (7.-9. klassid)			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1.	Liisa Pajumets	1.41.01	7c
2.	Eeva-Laura Lõoke	1.44.35	7b
3.	Diana Vovk	1.46.82	9b

60 m jooksu start. KASPAR ORASMÄE

500 m (5.-6.klassid)			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Brita Kärt Vahejaus	1,52,19	6b
2	Maria Alas	1,52,57	5a
3	Annabel Saluri	1,57,92	5a
Poisid			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1.	Karl Aleksander Kivimägi	1.43.68	6a
2.	Alvar Lohk	1.44.28	5b
3.	Oskar Pukk	1.44.88	6b

1000m (7.-8. klassid)			
Poisid			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1.	Karl Erik Rabakukk	3,22,88	8b
2.	Andreas Kübar	3,25,61	8a
3.	Markus Rene Pae	3.29.42	8b

2000m (9. klassid)			
Poisid			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Madis Abel	7,36,11	9a
2	Kaspar Mätas	7,47,74	9c
3	Ragnar Luga	7,48,08	9c

va parimad

real.edu.ee)

Pallivise			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Tulemus	Klass
1.	Betti Vainküla	36	11b
2.	Eva Paalma	35	10c
3.	Alice Mikk	34	11b

100m				
Poisid				
Koht	Nimi		Aeg	Klass
1	Janno Veeorg		11,59	11a
2	Jörgen Jõgiste		11,84	11b
3	Jaak Joonas Uudmäe		11,88	11a

Gümnaasiumi teatejooksu võitjad (pildil Mattias Karu 12.b)
KASPAR ORASMÄE

Kuulitõuge				
Poisid				
Koht	Nimi		Tulemus	Klass
1	Erik	Silas	10,25	11a
2	Lauri	Välja	10,1	11c
3	Taavi	Teelem	10,09	12c

100m			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Sarah Ellermaa	13,07	10a
2	Laura Liisa Lankei	13,6	11c
3	Laura Maasik	13,9	12b

Teatejooks 10x100m		
Koht	Klass	Aeg
1.	12b	2.21,32
2.	10a	2.21,37
3.	11b	2.22,48

500m			
Tüdrukud			
Koht	Nimi	Aeg	Klass
1	Laura Maasik	1.34.70	12b
2	Anne Niin	1.35.74	10b
3	Janely Põllumägi	1.39.00	12a

2000m				
Poisid				
Koht	Nimi		Aeg	Klass
1	Robert	Järviste	6.50,58	12c
2	Kristjan	Koll	6.51,59	10c
3	Karl Martin	Miidu	6.51,93	11b

Tublid jooksumehed 12.c klassist. KASPAR ORASMÄE

Rahvusvaheliste olümpiaadid

Taivo Pungas
12.a

Igal sügisel ilmub Reaali Poissis lugu sellest, kuidas õpilased on rahvusvahelistel olümpiaadidel hästi esinenud ning võitnud X medalit Y olümpiaadil. See aasta ei ole mingi erand. Siiski on mulle kui mitmel rahvusvahelisel olümpiaadil käinud õpilasele silma jäänud üks tõik: väga tihti küsitakse õpilastelt täiesti ebaolulisi küsimusi. Keda huvitab, mitu punkti keegi ühe või teise ülesande eest sai, kui palju olulised asjad jäävad mainimata, näiteks lähima supermarketi kaugus ööbimiskohast? Miks on vaja teada, mitu õpilast osales olümpiaadil, kui kirjas ei ole, mitu udust pilti avatseremooniast õpilane tegi? Nii võib rahvusvahelistel võistlustel mitte käinud inimestele jääda mulje, et ürituse kogu sisu on vaid olümpiaaditöö maksimumpunktidele kirjutamine ja medali vastuvõtmine. Seega otsustasin, et sellel aastal taanduvad ebaolulised faktid tähtsamate küsimuste ees. Samas oleks ebareaalkoolilik jätta mainimata saadud

medalite värvid, mistõttu olin sunnitud lisamaks ka vastava nimekirja.

Omades ise olümpiaadidega üsna pikka kogemust, otsustasin võrrelda sel aastal toimunud rahvusvahelisi olümpiaade neil osalenud Reaali õpilaste hinnangute põhjal, et vähem informeerituil oleks toetuspunkt valimaks, millisele olümpiaadile minna. Selleks tuli välja töötada meetodika objektiivseks mõõtmiseks. Mõtlesin kaua ning hoolikalt, milliseid tegureid arvestada ja jõudsin lõpuks nimekirjani aspektidest, mis on ühe rahvusvahelise olümpiaadi juures tähtsaimad, küsisin nende

kohta olümpiaadidel osalenud õpilastelt ning võtsin tulemused kokku järgnevalt.

Toit

Korraliku energiaallikata ei tööta ka parim mootor, mistõttu on toitlustus olümpiaadil kriitilise tähtsusega. Toitu hinnati pea kõigil olümpiaadidel suhteliselt kõrgelt, mis on ka normaalne – ükski olümpiaadikorraldaja ei taha kuulata mitmesaja õpilase hala, kuidas söök on liiga vürtsikas, mage, rasvane... Pealegi on toitlustus üks asjadest, mis võib kergesti rikkuda mulje riigist – tühja kõhuga ei pruugi isegi

Taj Mahal ilus paista.

Ekskursioonid ja pildid

Ükski olümpiaadikorraldaja ei jäta kasutamata võimalust tutvustada osalejatele oma maa võlusi. Kui on, mida näidata, ei ole raske pakkuda huvitavaid ekskursioone, kuid tihti ei ole olümpiaadi toimumiskoha lähedal huvitavaid paiku ning väga kaugel asuvaid vaatamisväärsusi ei ole õpilastel võimalust näha tiheda ajagraafiku tõttu. Sellisel juhul saab igaüks end päästa vaid minnes omapäi ümbrusesse seiklema. Nii tegidki näiteks matemaatikud,

Taiwani maastik. ERAKOGU

le telgitagused

Eesti võistkond matemaatikaolümpiaadil muuseumis Electric Ladyland (pildilt puuduvad Jaan Toots ja Kaur Aare Saar) ERAKOGU

kes Amsterdamis ringi uitades sattusid punaste laternate tänavale (või oligi see tegelikult nende sihtpunkt?) ja lingvistid, kes Pittsburghis eksinuna läbisid pimedas slummi ning said lõpuks teeotsa kätte politseinikelt. Huvitavatesse kohtadesse sattumise puhuks on paljudel tihti käepärast fotokas; olümpiaadi jooksul tegi iga õpilane keskmiselt 300 pilti ehk suurema fotoalbumi mahu.

Suhtlus olümpiaadil

Tihti arvatakse, et rahvusvahelistel olümpiaadidel osalevatele õpilastele ei jää aega sotsiaalelu jaoks. Õige ajaplaneerimise tulemusel saab aga kergesti kaugele jõuda mõlemal rindel. Kindlasti on oluline

osa olümpiaadist suhtlemine teiste noorukitega, kes pärinevad paljudest erinevatest riikidest üle maailma – paremat kultuurikümblust on raske leida. Küsimusele, mitme välismaalasega iga õpilane rääkis kauem kui 30 sekundit, vastati suuremalt jaolt arvudega kümme kuni kakskümmend. Arvestades, et olümpiaad kestab vaid ligikaudu nädal aega, on see üsna suur arv – kodumaal viibides nädala aja jooksul rohkem kui kahekümne võõraga vabatahtlikult rääkida oleks eestlase temperamendi puhul ebatavaline.

Suveniirid

Igalt reisilt tasub tuua kaasa väike meene või mitu ja eks olümpiaadki pole midagi muud kui

Tublimad olümpiaadidel osalejad

Anu Ainsaar (12B) – IBO – hõbe
Erik Tamre (12B) – IBO – hõbe
Erik Tamre (12 B) – IMO – diplom
Jaan Toots (11A) – IPhO – hõbe
Jaan Toots (11 A) – IMO – pronks
Janno Veeorg (11A) – IMO – diplom
Ralf Ahi (12A) – ILO – pronks
Sandra Schumann (11C) – ILO – diplom
Taivo Pungas (12A) – IChO – pronks

sihtotstarbeline reis. Enamik õpilasi jättis meenemüüjatele olümpiaadi asukohariigis 20–40 eurot; arvestades, et vaba ostlemist ei pruugi korraldajad õpilastel väga kaua lubadagi, on summa täiesti mõistlik (hoolimata hirmutavast faktist, et lastetoetust oli selleks vanematel vaja koguda mitu kuud).

Võistlusmoment

Üks huvitavamaid ja olulisemaid külgi olümpiaadi juures on loomulikult ülesannete lahendamine. Füüsika-, lingvistika- ja keemiaolümpiaadil ülesannete tase punktisaaki ei piiranud – pigem oli küsimus muudes tegurites nagu ajas. Bioloogia- ja matemaatikaolümpiaadil olid ülesannete raskustasemete vahelised lõhed suuremad – kõik matemaatikud arvasid, et raskeimad ülesanded olid pea lahendamatud, samas vähemalt ühe ülesande said täielikult lahendanud kõik matemaatikaolümpiaadil osalenud

reaalikad. Bioloogias andis ka tunda ajahäda, mis muutis võistluse veel keerulisemaks.

Üldmulje

Eluolu ja kultuuri kohta jäi matemaatikutele meelde eriti massiline jalgrataste kasutamine Amsterdamis, lingvistidele aga silla alla püstitatud mälestustahvlid tänaval hukkunud kodututele ning tõik, et filmidest nähtud stereotüübid tööpoolest kehtivad ülekaalususest relvaarmastuseni. Taiwanist jäi Erikule meelde Hiinapoolne pandadiplomaatia ning Jaanile ilmutas Tais end elutõde, et enne kõrvaltänavasse või mõnesse hoonesse astumist tasuks natuke ringi vaadata. Matemaatikaolümpiaadil otsiti veel kõik õpilased enne töö algust metallidetektoriga läbi, et leida võimalikke elektroonilisi abivahendeid. Ilmselt on raske leida kedagi, kes väidaks, et talle mõni rahvusvaheline olümpiaad täielikult vastumeelne oli – elu huvitavamaks teevad nad kõik.

Reisipäevik

Joonas Pent rattakummi parandamas. ROONIUS JUURMAA

Roonius Juurmaa

Kristjan Möller

Rasmus Tuisk

Joonas Pent

12.a

Me asusime teele juulikuu viimasel esmaspäeval. Miks? Ei tea. Kelle mõte see üldse oli? Pole aimugi.

Polnud vist siis ka, kui me teeperve peal järjekor-dset katkist kummi parandasime. Või hoopis kott-pimedas kuskil jumalast hüljatud kohas ööbimispai-ka otsisime. Ning ammugi mitte neil hilisõhtutel, kui me pigem sääskedele toiduks olime kui ise priimuse peal vusserdatud viletsast einest söönuks saime.

Ma ei tahaks olla säärane, kes puhub suvalise koge-muse suuremaks kui see võib-olla väärt on. Tõeliselt meelde-jäävaid hetki tuleb selleks ikka liiga harva ette.

Niisiis ei hakka ma teesklema, nagu meie rattamatk olnuks nelja verevenna peadpööriv seiklus. Ega varjama, et mõnikord võis ju puudu jääda mingisu-gusest kambavaimust.

Pealegi, see kõik pole üldse tähtis.

Sest vahel, kui pärast lõputut sadulas istumist pilved järk-järgult laiali läksid, nii et tähti näha oli...

Või kui mõnest järsemast tõusunukist üles sõtkudes vaateväli iga jalatäiega üha maa seest välja kasvas...

Ning kui mööda pikka sirget teed sõites nisupõllud otsekui horisondi külge riputatud kardinad meie ees avanesid...

Siis hakkasid kõigest hoolimata mõtlema, et see vist polnudki halvim asi, mida oma ajaga peale hakata. Meie reisipäevik.

1. päev: Tallinn-Soontagana (128 km)

Kogunesime kooli ees. Palusime valvelaua onul meist Lurichi taustal 143 fotot teha. Viis tundi pärast starti avastasime, et me oleme terve aja sulgpalli mänginud. Südaöö paiku aitasime püsti Märjamaal maan-tee peal magava papi. Tund aega pärast seda, kui Möller ütles esimest korda „see on raudselt õige tee“, panime telgi kraavi. Joonas rääkis midagi üli-juhtivusest.

Ratturid Lurichi ees (pildilt puudub Joonas Pent). ROONIUS JUURMAA

istikat õppida. Kuulasime imelikku muusikat. Roonius pani öösel trussikute väel pensionäri aeda telgi püsti.

5. päev: Viljandi-Endla (120 km)

Hommikueine klassiõe poolt soovitatud bordellis. Põltsamaal lehvitas meile võrksärgiga onu. Päikseprillidega mees lasi Jõgeval poe ees mahedat diskotümpsu. Rasmus murdis banaani pooleks. Möller tahtis raamatuid põletada. Roonius üritas lõkkesse pissida.

6. päev: Endla-Aegviidu (77 km)

Hommikupoolik ärakaranud vangidega, kes sõitsid Passat'iga telkimisplatsile ja küsisid, kus kala on. Joonas laulis mingis keeles. Käisime ökopeldikus. Ujusime kasti sees. Sõime pom-mivarjendis lõunat. Põhjustasime alatoidetud mehe ja tätoveeritud käsivarrega naise vahel peretüli ja läksime koju.

Matkalised vaadet nautimas. ROONIUS JUURMAA

2. päev: Soontagana-Kihnu (110 km)

Roonius pani kinda põlema. Rasmus ei saanud Kihnul juukseid pesta, ähvardas mandrile ujuda. Joonas tegi lõpu kolmanda maailma näljahädale. Roonius lõi puud suitsuvorstilatiga.

3. päev: Kihnu-Ruhijärv (100 km)

Rasmus sõi okset. Ilmselt nägime Pärnu rannas jõuluvana.

4. päev: Ruhijärv-Viljandi (50 km)

Joonas parandas lõhkist tagakummi duct tape'ga. Istusime mingite inimestega ringis. Kohtasime kotiridest särgiga poissi, kes lubas folklor-

Järelkaja tantsupeost

Sander Udam
Laura-Liisa Lankei
11.c

Esimesest kolmanda juulini leidis aset XI Noorte laulu- ja tantsupidu Maa ja Ilm. Reaali Poisi püstolreporterid Laura Liisa Lankei ja Sander Udam otsustasid vahetult (kaks kuud) peale tantsupidu reaallikate käest nende arvamus uurida.

Esimesena jäid diktofoni (paberi ja pliiatsi) ette kuuenda klassi õpilased Siim-Marten ning Kristofer. Siim-Marten, kes külastas laulu- ja tantsupidu koos oma vanematega, ei olnud kogu üritusest üldse vaimustuses ning ütles, et ei ole eriline laulu- ja

tantsupidude fänn. Siimu sõprade seaski polnud palju neid, kes pidu oleks väisanud. „Poistele lihtsalt ei meeldi tantsida.“ vastas Siim küsimusele, miks rahvatants noorte seas populaarne pole. Siimu sõber Kristofer, kes on eelnevalt peotantsuga tegelenud, pakkus kesise rahvatantsuhuvi põhjuseks seda, et nii peotantsu kui ka rahvatantsu õppides läheksid sammud lihtsalt sassi.

Vastupidiselt küsitletud põhikoolipoistele leidub reaallikate seas ka tõelisi tantsupeo fänne. Helen seitsmendast klassist küll sellel aastal laulu- ja tantsupidu vaatama ei jõudnud, kuid taoline traditsioon on tema meelest igati tore ja väärt säilitamist.

Tantsuliste juhendaja

Kehalise kasvatuse õpetaja Thea Turulinn on võimlemisrühmadega tegelenud juba mitukümmend aastat ning esimest korda pääseti tantsupeole esinema 1985. aastal. Seekordsele tantsupeole pääsesid Reaalkoolist nii 1. klassi segarühm kui ka 2-4. klassi võimlemisrühm. Seejuures oldi 900 tantsupeole pürginud võimleja seast 400 parima hulgas, kes tantsupeole ka pääsesid. Thea sõnul olid lapsed väga tublid, eriti pikkadel ja palavatel proovipäevadel ja kiidab, et kõik pidasid lõpuni vastu, kuigi väsimusemärgid siiski viimasel tantsupeopäeval osaliselt välja löid. Tantsupidu hindab Thea meeldejääviks ja toredaks peoks. Kõrgelt hindab ta Märt Agu juhtimisoskust, kes suutis 8000 tantsijat täpselt oma tahtmise järgi liikuma panna. Samuti

muretses Thea pealtvaatajate pärast, öeldes, et laululavalt oli publikul supervaade, ent kallaku pealt eriti midagi näha ei olnud. Lõpetuseks soovib Thea Turulinn öelda suure, suure tänu väikestele peoliste, nende vanematele ja teistele abilistele ning koolile, kus seda kõike teha võimaldati.

Lauljad ja tantsijad laululaval. LAULUPIDU.EE

Kuid ega Reaalkooli õpilased tantsupeol vaid pealtvaatajatena ei osalenud: mitmed noored võtsid tantsupeost osa tantsijatena ning on rahvatantsuga tegelenud juba pikemat aega. Kristine Diane üheteistkümnendast klassist, on rahvatantsu tantsinud juba ülekümne aasta, ent tantsupeole pääses tantsima esimest korda. Kristinele meeldib tantsupidude traditsioon just seepärast, et see on üks eesti kultuuri säilitavaid tavasid ja talle lihtsalt meeldivad rahvariided. Kuid need-samad rahvariided on Kristine arvates üheks põhjuseks, miks rahvatants noorte seas kuigi populaarne ei ole: nimelt arvab ta, et paljudele ei meeldi rahvarõivad, kuna arvatakse, et need on imelikud ja vanad ja ei seostu inimestele uue ja moodsaga, mida tänapäeval hinnatakse.

Tantsupeo osas on Kristine kurb, et sel aastal toimus see lauluväljakul, aga mitte traditsioonilisemal Kalevi staadionil. Täpsemalt tõi Kristine lauluväljaku miinusteks kehvema liikumiskorralduse ja lauluväljaku vähese seotuse tantsupeoga. Samuti arvab ta, et väljaku pealt ei olnud tantsijatele kuigi

hea vaade ning ka lauluväljaku asfalt-muru pinnas tekitas tantsijatele raskusi.

Teine üheteistkümnenda klassi õpilane Haldi tõi lauluväljaku miinustena välja Kristinega samad põhjused, aga samas tõi välja ka positiivseid aspekte. Haldile meeldis see, et tantsijad ja lauljad olid koos ning paljudele tantsijatele mõjus väga võimsalt see, kui vahetult kaare ees olles lauljaid kuuldi.

Nii Kristinele kui ka Haldile jäi tantsupeost meelde liigne palavus, mida tuli erinevalt pealtvaatajatest taluda ka proovide ajal pidevalt liigutades ja küsimusele, kuidas seljanka maitstes, ei osanud kumbki tantsijatest vastata, sest mõlemad eelistasid hoopis hernesuppi. Üks on aga kindel: et tantsupidude traditsioon jätkuks tugevana veel sadu aastaid, peaksid eesti noored rahvatantsuga ka ise tegelema (kui ei soovita just Hiinast tantsijaid sisse tuua) ning siinkohal utsitakski neide ja noorsande endale partnereid otsima ja tantsutrenni minema.

Reaali Poiss õnnitleb:

Hindrek Oks	1.aug
Katrin Kuusk	2.aug
Helen Kaasik	6.aug
Kaie Kadaksoo	8.aug
Malle Kask	11.aug
Meelis Songe	20.aug
Rain Vellerind	25.aug
Gunnar Polma	26.aug
Kati Kurim	29.aug
Piret Järvela	30.aug
Andres Talts	31.aug
Ahti Pent	8.sept
Tiina Tammik	15.sept
Reet Eentsalu	25.sept
Erika Vatsel	25.sept
Kristel Noodla	27.sept
Mirja Särg	29.sept
Kristi Koit	30.sept

P i m e Keldri- nurk

elu

asjadele läheneda jõuga
ülemusele panna lõuga
süüa oma sõnu
tunda elamisest mõnu

veidikeseks
oodata paar päeva
ja siis
ülemus teeb su vagaseks

*
näitemäng

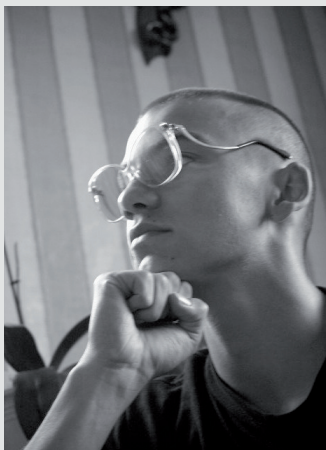
üle kahe tunni ma näidelda ei jaksa
olen elanud siin ilmas 18 aastat
seega on mu võimete piir ületatud
miljonikordselt

*
klounaad

pole lihtne olla inimene
raskem on olla vaid kloun
lollakate naer tundub sinine
keegi naeraks muga koos???
looja
anna andeks mulle patud
ahjaa
ma olen kloun
ära andesta
anna nuuti

*
loomaaias

ma olen loomaaias
vasemal must hüään
paremal inimene

Sander
Alvin
Kelder
12.c

Kesköö Pariisis

Kristjan Ostov
12.a

“Midnight in Paris” räägib Gil’ist (Owen Wilson), kes on Pariisis puhkusel oma kihlatu Inez’iga (Rachel McAdams). Ühel ööl jalutab Gil linnas ringi ja satub takso peale, mis viib ta ajas tagasi - 1920. aastate Pariisi. Seal kohtub ta loomulikult oma iidolite ja teiste suurkujudega nagu Fitzgerald’id, Hemingway (Corey Stoll) ja Gertrude Stein (Kathy Bates). Ta armub ka neiusse, kes parajasti Picassoga koos on.

Film on täpselt nagu enamus Woody Allen’i filme: laialivalgus ja lõppkokkuvõtteks väga nõrka ja üldist ideed kandev. Tegelased oleks nagu papist välja lõigatud ja siin ei päästa ka head näitlejad. Ka lugu ise on igav, korduv ja etteaimatav. Gil käib mitmel korral minevikus, aga mulle kui vaatajale ei ole huvitav mitte see, mida ta teeb, vaid see, millised on kuulsused, kellega ta seekord kohtub. Film muutub äratundmismänguks. Samuti jääb arusaamatuks, mis toimus loos enne ja mis toimub pärast filmi. Lineteos on kui pika romaani peatükk, mida peaks võtma tervikuna. Ka Alleni “intelligentne” huumor ei ole eriti vaimukas enam, kuigi esines ka päris naljakaid stseene. Filmil on õnneks suurepärase muusika, mis sobib ideaalselt olustikku ja paneb kohati unustama tegelaste pealiskaudse ja “kavala” dialoogi. Imekaunis on ka tuledes ja vihmases Pariis. Kahjuks kaadreid moepealinna on filmis kahetsusväärset vähe. Filmi säravaim episood on kindlasti Adrien Brody kehastatud Dali lühimonoloog sellest, kuidas ta Gil’i maalida tahaks. Kuigi film on kindla mõteta ja kirjutaja jaoks küllaltki sisutu, polnud film siiski halb, kuid elamust sellest kindlasti ei leia. Nagu pea iga teine Woody Allen’i film sobib see kergeks koduseks meelelahutuseks vihmase ilma korral.

Minu esimesed koolipäevad

Mari Kraav
12.c

Reali Poiss uuris 1.a ja 1.b klassi õpilaste käest, mis neile kõige rohkem esimese koolipäeva juures meeldis ning kuidas neil siamaani koolis läinud on. Vestlusingis osalesid Kati-Liina, Melani, Eke, Anette, Ellen, Jens (kõik 1.b) ja Ants Erik (1.a).

Kas ootasite kooliminekut väga?

Kõik: JAAA!

Kuidas esimene koolipäev meeldis?

Kõik: Hästi!

Mis kõige rohkem meelde jäi?

Kati-Liina: Mulle meeldis mütsi saamine.

Jens: Aabitsa kätteandmine.

Eke: KÕIK!

Ellen: Maja näitamine meeldis mulle kõige rohkem.

Melani: Aga minule meeldis, et ma sain suure sõbra.

Ants Erik: Mina sain lilli panna Reali Poisi mälestusmärgile.

Millised õppeained on teie lemmikud?

Eke: Matemaatika.

Anette: Mulle meeldivad muusika ja matemaatika.

Eke: Jah, muusika on ka lemmik.

Mida põnevat te koolis teinud olete?

Melani: Me meisterdasime plastiliinist seeni ja täna tõime päris seened ka kooli.

(1.b klassi klassiruumi tagaservas aknalaudade peal on reas hämmastav seenekollektsioon. Paljud seened on üldtuntud, kuid leidub ka täiesti ebatraditsioonilisi ja tundmatuid seenelisi.)

1.b klassi õpilased (ja abiturientid nende selja taga) esimese koolipäeva aktusel. TRK GALERII

Õpetajate tsitaate:

Ege Viil: „Grow up, Anna?”

Toomas Reimann: „Sellise röökimise peale ei taha ükski kaja sinu juurde tulla, ka suure tähega mitte.”

Reimann: „Võid proovida oma ämma katki röökida.”

Tairi Tamme-Amjärv: „Näeme, et (kujul) on ilusasti viis varvast, seega ei ole lätlane.”

Tamme-Amjärv: „(Seintel olevad reljeefid olid väga elutruud. Tänu sellele ei olnud sa tänaval kõnides kunagi üksi.) Meil ei olnud reljeefide jaoks raha, me võtsime palju õpilasi majja.”

Piret Järvela: „Boyfriend – Lembemees”

4					8			
	2	8		3				
		1			4		7	
1					6	5		
6			7		5			3
		5	2					6
	1		3			4		
				5		9	2	
			1					8

SUDOKU!

1	7		8	5				
	3				4			8
	9		3					
8						9		
	4	6				2	7	
		9						4
				7		5		
2			9				3	
				1	3		6	2

3	8			4				
	4				2	9		1
					8			3
	9	6						
8		5		9		7		2
						1	9	
9			3					
6		4	8				3	
				2			7	5

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1 (96) september 2011

peatoimetuse Merit Kraav 11b, Ode Liis Pino 11b, Mari Kraav 12c

küljendus Merit Kraav 11b, Mari Kraav 12c

toimetuse Sander Udam 11c, Laura-Liisa Lankei 11c, Elina Osi 11c, Taivo Pungas 12a, Regina Metsallik 12c

toim. nõuandja õp Piret Järvela

aitäh Andres Erbsen 11c, Kristjan Ostov 12a, Roonius Juurmaa 12a, Joonas Pent 12a, Kristjan Möller 12a, Rasmus Tuisk 12a, Kaspar Orasmäe 12b, Sander Alvin Kelder 12c

kaanefoto “Meie kallis poiss” (TRK galerii)

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

rp@real.edu.ee